

Netradiční muzea v Praze?

Nočníky, panenky za desetitisíce korun nebo erotické stroje z roku 1700. To vše najdete v pražských muzeích

VÉRONIKA CÉZOVÁ

Praha – „Na ty Vaše volby se můžu...“ Slova našťvaného občana, kterému vadí předvolební šílenství? Kdepak!

Tuto větu najdete natištěnou na toaletním papíru ve výloze v Praze 2, kde sídlí

Muzeum historických nočníků a toalet. Muzeum se zrodilo před čtyřmi lety transformací ze soukromé sbírky manželů Sedláčkových. Tři roky ho provozovali na tvrzi Třebotov, kde byl převět – středověký záchod, ze kterého exkrementy padaly volně podle obvodové zdi domu,

2000

Tolika exponáty se pyšní Muzeum historických nočníků a toalet. Sbírkou je největší svého druhu na světě. Další dvě podobná muzea jsou ve Španělsku a Indii.

a barokní přístavba s latrinami.

„Původně jsme sbírali předměty a sháněli informace z historických i současných pramenů jen za účelem poznání této tematiky. Časem se ale vytvořila sbírka cca 2 000 exponátů, kterou by bylo škoda neukázat veřej-

nosti,“ řekla Pražskému deníku Renáta Sedláčková.

Nejcennějším exponátem je nočník vyrobený pro samotného Napoleona Bonaparta. „Je to nejen kvůli ceně, kterou jsme za něj zaplatili, ale i proto, že jsem se jen o chvíli vyhnula možné katastrofě.“

Netradiční muzea? Najdete v nich nočníky i panenky za desetitisíce

Dokončení ze strany 1

Nočník získala ředitelka muzea na aukci v Londýně. A hned druhý den nad ránem jela metrem na letiště.

„Po přiletu do Prahy jsem si pustila ranní televizní vysílání a zjistila, že o necelé dvě hodiny později byl v témže metru spáchán teroristický útok,“ vzpomíná na události z roku 2005 Renáta Sedláčková.

Posloužila i helma Wehrmachtu

Není to ale jen Napoleonův nočník, který v muzeu stojí za vidění. Velký ohlas má mezi návštěvníky například helma Wehrmachtu předělaná po válce na nočník, francouzské svačební nočníky, česká skleněná souprava, která se po více než šedesáti letech přes několik vlastníků z USA vrátila zpět do Čech či oválné nočníky bourdaloue (na snímku na titulní fotce), ke kterým se váže zají-

mavý příběh.

Z omáčnicku nočník

Tyto urinační nočníky se vyvinuly z omáčnicku v době Ludvíka XIV., na jehož dvoře kázal jezuitský mnich Louis Bourdaloue. Jeho kázání byla sice poutavá, ale příliš dlouhá. Trvala čtyři až pět hodin. Dámy si je však nechtěly nechat ujít. Proto si nosily pod sukněmi omáčnický, z nichž se tvarově podobný nočník vyvinul. Malou potřebu pak vykonávaly ve stoje za pomoci služky, která jim nočník držela mezi stehny.

Kromě historických nočníků najdete v muzeu i kuriozity, nad kterými se zasmál už ne jeden Pražan. Například nočník fakíra. Dostal ho manžel Renáty Sedláčkové od kamarádů k narozeninám. Po horním obvodu mísy jsou rozmístěné hřebíky, takže svůj účel by nikdy nejspíše neplnil... Naopak hned „dva v jednom“ najde zájemce v nočníku velikosti XXXL, který je umístěn nad pokladnou.

„NA TY VAŠE VOLBY SE MŮŽU...“ Tuto větu najdete na toaletním papíru v Muzeu historických nočníků a toalet. Foto: Deník/Dimír Štastný

„Jedná se o recesní předmět, který vyrábějí v Německu. Z nočníku může otec zapíjet mimčo s kamarády a pak v něm ještě několik měsíců miminko koupat,“ vysvětluje Renáta Sedláčková.

Kuriózní jsou ale i osobní příběhy návštěvníků, kteří do Muzea historických nočníků a toalet přicházejí. „Jedna starší paní například vzpomí-

nala, jak jí babička nahřívala plechový smaltový nočník, aby ji nestudil. Ale zahřála ho nakonec tak, že má paní dodnes na pozadí vypálený kroužek.“

Máte i vy zajímavý příběh či fotografii vztahující se k tematice muzea? Až do 19. listopadu, kdy se slaví Světový den toalet, můžete posílat své postřehy do soutěže, kterou muzeum již podruhé vyhlásilo.

Zatímco pro ředitelku Muzea historických nočníků a toalet obnášelo sestavení sbírky nekonečné vyhledávání informací, návštěvy starožitnictví, velešnictví i aukčních síní, neméně složité bylo dát do kupy i Muzeum kostek, které funguje od března 2011 na Národní.

„Proces to byl velice náročný. A to proto, že většina stavebnic se musela nejdříve sestavit ze soukromé sbírky jednoho člověka, který si modely schovával na svůj podnikatelský důchod,“ objasnil ředitel muzea Jan Vokolek.

Národní muzeum? Desetitisíce kostiček

Není se čemu divit. Vždyť jen Karlův most či Národní muzeum je postaveno z desetitisíce kostiček. Dohromady ve třípodlažním muzeu, které je největší svého druhu na světě, najdou Pražané přes 2 500 exponátů. Půl roku po otevření Muzea kostek se lidé mohli poprvé po-

divat i do Galerie panenek DollsLand, kde je nejoblíbenější panenkou Holiday Barbie z roku 1998, která vzešla z dílny módního návrháře Boba Mackieho. Nejedno oko maminek i babiček pak spočine i na tzv. Královské trojici představující tři významné dámy – Alžbětu I., císařovnu Josefínu a Marii Antoinettu. Hodnota tohoto sběratelského souboru dosahuje částky sto tisíc korun.

Mlsné jazýčky pak potěší v Celetné Choco-Story. Muzeum, kde je nejvyšší čokoládový vodopád v republice, který měří pět metrů. Ale hlavně – ukázka čokolatéra, který předvádí výrobu belgických pralinek, po které následuje ochutnávka.

Kousek od Celetné, v Melantrichově ulici, pak najdete Sex Machines Museum, které funguje už patnáct let.

Na ploše tří pater na vás čekají nejen mechanická erotická zařízení (například erotické stroje z roku 1700), ale i historické oblečení či kino se starými erotickými filmy. **(coz)**